

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Peti Ügyvédi Iroda (7400 Kaposvár, Petőfi tér 1.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a dr. Makó Sándor ügyvéd (6000 Kecskemét, Bercsényi u. 20.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 9.000.000 forint vételár megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 3.G.40.040/2007/9. számú ítélete ellen az alperes 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 270.000 forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 2006. szeptember 8-án takarmánykukoricát adott el az alperesnek 27.600 Ft/tonna + ÁFA vételár ellenében. Az alperes 314,660 tonna kukoricát szállított el, a 10.421.539 forint vételárból 1.421.539 forintot fizetett meg.

A felperes kérelmére a bíróság fizetési meghagyást bocsátott ki. Az alperes ellentmondása nyomán perré alakult eljárásban a felperes 9.000.000 forint vételár és ennek 2006. december 3-tól a kifizetés napjáig számított, a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű kamata megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a termékértékesítési szerződés 7. pontját megszegte, ezzel az alperesnek kárt okozott.

Az elsőfokú bíróság az alperest kötelezte, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 9.000.000 forintot, ennek 2006. december 3-tól a kifizetés napjáig járó évi 16 %-os kamatát, és 540.000 forint perköltséget. Rámutatott arra, hogy a Ptk. 318. § (1) bekezdése szerint a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni. A károkozó magatartás a bekövetkezett kár és a kettő közötti okozati összefüggés bizonyítása az alperest terhelte. Az alperes a bírói felhívás ellenére, a jogkövetkezményekre való figyelmeztetés után sem tett bizonyítási indítványt. Ezért a Pp. 141. § (6) bekezdésének alkalmazásával a bíróság a bizonyítási indítványok bevétele nélkül határozott. Tájékoztatva ugyanakkor az alperest, hogy amennyiben a felperessel kötött szerződés megszegéséből kár érte, ezt az igényét külön perben érvényesítheti.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasítsa. Arra hivatkozott, hogy mind az első, mind a második tárgyalásról kimentette magát, kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását és erről mindkét esetben a felperest is tájékoztatta. A 2007. május 31-én kelt előkészítő iratban indítványozta, hogy az alperes ügyvezetőjét, R. F.-et a bíróság hallgassa meg. R. F.-et a bíróság meg is idézte, de ő a tárgyaláson nem tudott megjelenni, mert egy korábban befizetett külföldi utazáson kellett résztvennie. Az alperes álláspontja szerint a felperes ügyvezetőjének meghallgatására vonatkozó indítványt bizonyítási indítványként kell értékelni. Az ügyvezető akadályoztatására vonatkozó körülményt még a tárgyalást megelőzően a megyei bíróság tudomására hozta.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

A felperes kérelmére 2007. április 2-án kibocsátott fizetési meghagyással szemben a jogi képviselővel eljáró alperes 2007. április 16-án ellentmondást terjesztett elő, amelyben arra hivatkozott, hogy a fizetési meghagyásban megjelölt összeggel a kötelezettnek nem tartozik.

Az első tárgyalást az elsőfokú bíróság 2007. május 31-ére tűzte ki. Az idéző végzésben tájékoztatta a feleket, hogy a Pp. 8. § szerinti pénzbírság vagy a kereset elutasítása illetve ítéleti marasztalás terhe mellett kötelesek kérelmeik illetve védekezésük alapjául szolgáló tényeket és bizonyítékaikat előterjeszteni, okirataikat becsatolni. A végzést az alperes jogi képviselőjének 2007. április 24-én kézbesítették. A bíróság felhívására a felperes 2007. május 11-én benyújtott előkészítő iratában közölte, hogy az alperes ellentmondásával kapcsolatos részletes nyilatkozatot nem tud előterjeszteni, mert az alperes az ellentmondásban nem fejtette ki részletesen, hogy miért nem tartozik a követelt összeggel.

2007. május 31-én az alperes telefax útján benyújtott előkészítő iratában a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes megszegte a 2005. december 20-án megkötött termékértékesítési szerződés 7. pontjának 2. és 3. részletre vonatkozó szabályozását, tekintettel arra, hogy nem járult hozzá, hogy a szerződésben rögzítetteknek megfelelően az alperes közraktárra vegye a már kifizetett árut. Ezzel megszegte a szerződést, melyből az alperest kár érte. A felperes szerződésszegő magatartása miatt bekövetkezett kár összegét a későbbiekben fogja megjelölni. Kérte, hogy az alperes ügyvezetőjét, R. F.-et a következő határnapon hallgassa meg.

A 2007. május 31-én megtartott nyilvános tárgyaláson egyik fél sem jelent meg. A bíróság a tárgyalást elhalasztotta, új határnapot 2007. július 5-ére tűzött ki. Kötelezte az alperest, hogy a jegyzőkönyv kézbesítésétől számított 8 napon belül az alperest ért kár vonatkozásában beszámítási kifogását vagy viszontkeresetét terjessze elő mindkét esetben a Pp. 121. § (1) bekezdésének megfelelően. Pontos tegye meg tényállításait, kára pontosan miből ered, milyen összegű, és ez miként hozható összefüggésbe a felperes magatartásával. Jelölje meg beszámítási kifogása vagy viszontkeresete pontos jogcímét is, illetőleg ha kamatot igényel, kamatkövetelésének kezdő időpontját és mértékét a pontos jogszabályi hely megjelölésével. Viszontkereset esetén a viszontkereseti illetéket érdemi vizsgálat nélküli elutasítás terhével rója le. Mind a beszámítási kifogás, mind a viszontkereset esetén tegye meg bizonyítási indítványát a felperes károkozó magatartására, kárának bekövetkeztére, a kettő közötti okozati összefüggésre és a kár összegére. Előkészítő iratából a felperes képviselőjének is küldjön meg egy példányt. Tájékoztatta az alperest, hogy amennyiben a fenti határidőt elmulasztja, beszámítási kifogást vagy viszontkeresetet nem terjeszt elő, a bíróság úgy fogja tekinteni, hogy felperesi szerződésszegő magatartás nem történt, és az alperest kár a felek közti szerződéses kapcsolatból a felperes szerződésszegéséből nem érte (Pp. 141. § (6) bekezdés). Az idézést és a felhívást tartalmazó végzést az alperes jogi képviselőjének 2007. június 13-án kézbesítették.

A bíróság R. F.-et a kitűzött tárgyalásra tanúként megidézte, R. F. az idézést 2007. június 8-án vette át.

2007. június 28-án az alperes előkészítő iratot nyújtott be, és a tárgyalás távollétében történő megtartását kérte. Előadta, hogy R. F. az idézésnek eleget tenni nem tud, tekintettel arra, hogy már egy korábban befizetett külföldi utazáson fog résztvenni. Megismételte, hogy az alperest a felperes szerződésszegő magatartása miatt kár érte, a felperessel szembeni követelést az alperes kifogás útján kívánja érvényesíteni. Követelését raktározás meghiúsulása miatt 9.240.000 forint, közraktározás meghiúsulása miatt 3.064.700 forint, a ki nem számlázott napokra felszámított és késedelemi kamat 50.287 forint, összesen 12.354.987 forintban jelölte meg. Mellékelte az alperes ügyvezetőjének a felpereshez 2006. december 3-án írott levelét.

A 2007. július 5-én megtartott tárgyaláson csak a felperes jogi képviselője jelent meg, aki a Pp. 141. § (6) bekezdésére figyelemmel kérte az ítélet meghozatalát.

A Pp. 141. § (2) bekezdése szerint a bíróság - ha ez a tényállást megállapításához szükséges - a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni illetve előterjeszteni. A (6) bekezdés szerint, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

Az alperes a felperessel szemben kártérítési igényt kívánt beszámítási kifogás útján érvényesíteni. A beszámítani kívánt követelés ténybeli alapja illetve az ezzel kapcsolatos tényállás megállapításához elengedhetetlenül szükséges volt az igényt érvényesítő alperes nyilatkozata. Erre tekintettel hívta fel az elsőfokú bíróság az alperest a nyilatkozattételre.

A Pp. 163. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per eldöntéséhez szükséges tények megállapítása végett bizonyítást rendel el. A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha a törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint annak a félnek kell a bizonyítékokat megjelölni, akinek érdekében áll, hogy az állított tény a bíróság valónak fogadja el. Hivatalból a bíróság csak akkor rendelhet el bizonyítást, ha azt a törvény megengedi. Bizonyítás nélkül csak a Pp. 163. § (2) és (3) bekezdésében van lehetősége a bíróságnak a felek tényállításait elfogadni. A Pp. 3. § (3) bekezdése szerint a bizonyítási indítványozása elmulasztásának illetve a bizonyítási indítvány elkésztett voltának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A fenti törvényi rendelkezések alapján megállapítható, hogy az alperes köteles lett volna beszámítási kifogásának ténybeli alapját pontosan megjelölni. A tényállítások valódiságát is az alperesnek kellett volna bizonyítani, de a kifogás ténybeli alapját pontosan nem jelölte meg és bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A Pp. 167. §-a szerint, ha a fél a tényállításait tanúkkal kívánja bizonyítani, meg kell jelölnie a bizonyítani kívánt tényeket, és be kell jelenteni a tanúk nevét. A tanú tehát a bizonyítási eszközök egyike, az a felektől különböző személy, aki az általa észlelt múltbeli tényekről tesz vallomást a bíróság előtt. Az alperes a 2007. május 31-én benyújtott előkészítő iratában az alperes képviselőjére jogosult személy R. F. meghallgatását kérte. R. F. az alperes szervezeti képviselő, nyilatkozatai az alperes nevében tett nyilatkozatok, tehát a fél nyilatkozata és nem bizonyítási eszköz. Az

alperes tanú megidézését nem kérte, az alperes felpereshez intézett levelén kívül okiratokat nem nyújtott be, egyéb bizonyítást sem indítványozott.

A Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a bíróságot tájékoztatási kötelezettség terheli, a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről illetve a bizonyítás sikertelenségeinek következményeiről kell a feleket előzetesen tájékoztatni. Az elsőfokú bíróság e kötelezettségének eleget tett. Már az első tárgyalásra szóló idézésre felhívta a feleket nyilatkozatait és bizonyítékaik előterjesztésére, és figyelmeztetett a mulasztás jogkövetkezményeire. Az alperes érdemi ellenkérelmének előterjesztését követően a 6. sorszámú végzésében az alperest pontosan tájékoztatta arról, hogy az érdemi védekezését miként terjessze elő, illetve tájékoztatta a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről és a bizonyítási indítvány elmulasztásának jogkövetkezményeiről is. Az alperes mindezek ismeretében és mindezek ellenére sem jelölte meg pontosan, hogy a kártérítési igényét milyen tényekre alapítja, és nem terjesztett elő bizonyítási kérelmet sem, csak a 2007. május 31-én benyújtott előkészítő iratában tett hiányos tényelőadást ismételte meg. Ez a nyilatkozat a kártérítési igénnyel kapcsolatos tényállás megállapításához nem elegendő, ezért hívta fel az elsőfokú bíróság az alperest a tényelőadás pontosítására.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (6) bekezdése alapján az alperes mulasztása miatt helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes tényállításai és bizonyítékai előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedett, a bíróság 6. sorszámú felhívásának csak részben tett eleget azzal, hogy közölte, kártérítési igényét kifogásként érvényesíti a felperessel szemben, és megjelölte a beszámítani kívánt összeget. Továbbra sem jelölte azonban meg az ennek alapjául szolgáló tényeket, és nem terjesztette elő bizonyítási indítványait a mulasztás jogkövetkezményeinek ismeretében sem.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült perköltsége (32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított, az általános forgalmi adót is magába foglaló ügyvédi munkadíj) megfizetésére.

P é c s, 2007. december 5.

Dr. Veszeley Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró